

UZASADNIENIE

W listopadzie 2010r. spółka z o.o. (...) rozpoczęła swoją działalność najpierw w G., a następnie w K.. Od samego początku funkcjonowania spółki, prezesem jednoosobowego zarządu był E. O.. W latach 2012 i 2013 działalność spółki przyniosła znaczną stratę. Kontrahenci nie wywiązywali się ze swoich zobowiązań względem spółki. To spowodowało, że spółka (...) popadła w kłopoty finansowe i zaprzestała spłaty swoich zobowiązań.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego E. O. k.38v-39,83-84, karta kontowa k.10, 41,42,43, informacja z rejestru przedsiębiorców k.11-19

Postępowanie egzekucyjne przeciwko spółce z o.o. (...) z siedzibą w K. prowadził Naczelnik Urzędu Skarbowego w K.. W okresie od 25.02.2015r. do 25.04.2016r. w wyniku pobrania pieniędzy na miejscu u zobowiązanego uzyskano kwotę 60.066,60 zł, natomiast w wyniku zajęcia rachunku bankowego i wkładu oszczędnościowego uzyskano kwotę 614,75 zł. Postępowanie egzekucyjne było prowadzone z wniosku:

- Naczelnika Urzędu Skarbowego w G. -należność w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2013r., w podatku dochodowym od osób prawnych za 2012r., w podatku od towarów i usług za 2012- 2014r.- uzyskano kwotę 18.392,55 zł (należność główna 13.757,80 zł, odsetki-3.005,50 zł, koszty upomnienia -20,40 zł, koszty egzekucyjne 1.608,85 zł)

- Naczelnika Urzędu Skarbowego w K.- należność w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2014r. i 2015r., od osób prawnych za 2014r., w podatku od towarów i usług za 2014r. -2016r.; uzyskano kwotę 32.457,40 zł (należność główna 28.165,30 zł, odsetki 1.459,20 zł, koszty upomnienia- 223,20 zł, egzekucyjne k.2.609,70 zł)

- Zakładu Ubezpieczeń Społecznych - należność z tytułu składek za okres od 2011-2014; uzyskano kwotę 9.765,90 zł (należność główna 2.573,50 zł, odsetki 792,60 zł, koszty upomnienia 50,90 zł, koszty egzekucyjne 6.348,90 zł)

- Prezydenta Miasta S. - należność z tytułu opłaty dodatkowej za nieuiszczone opłaty w (...) za 2013r.; uzyskano kwotę 65,50 zł (należność główna 50,00 zł, koszty upomnienia 11,60, koszty egzekucyjne 3,90 zł).

dowód: pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w K. k.66-66v, zestawienie rozliczenia uzyskanych kwot k.67-79

W terminie do 31 marca 2016r. E. O., będąc prezesem zarządu spółki z o.o. V. z siedzibą w K., nie wpłacił podatku dochodowego od osób prawnych w kwocie 3.185,00 złotych za okres od 01.01.2015r. do 31.12.2015r. wynikającego ze złożonej deklaracji na formularzu CIT-8.

E. O., będąc prezesem zarządu spółki z o.o. V. z siedzibą w K., nie wpłacił podatku od towarów i usług za miesiące: sierpień 2015r. w kwocie 2.784,00 zł, wrzesień 2015r. w kwocie 6.098,00 zł, październik 2015r. w kwocie 1.115,00 zł, listopad 2015r. w kwocie 3.705,00 zł, styczeń 2016r. w kwocie 3.286,00 zł, luty 2016r. w kwocie 3.038,00 zł, kwiecień 2016r. w kwocie 6.048 zł, łącznie w kwocie 26.074,00 zł.

Na dzień 23.11.2016r. spółka spłaciła całość wyżej wymienionej zaległości z tytułu podatku VAT, natomiast z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych pozostała do zapłaty kwota 1561,80 zł wraz z odsetkami.

dowód: deklaracje k.21-29, karta kontowa k.10, 41,42,43,

Oskarżony E. O. przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów i wyjaśnił, że wszystkie środki finansowe od dłuższego już czasu wpłacał na poczet zaległości podatkowych i innych do Urzędu Skarbowego w K. z uwagi na prowadzone postępowanie egzekucyjne. To Naczelnik Urzędu jako organ egzekucyjny decydował jakie kwoty na poczet jakich zaległości zostaną zaliczone. Oskarżony nadmienił, że postępowanie egzekucyjne dotyczyło starych zaległości, nawet z 2011 roku. Nie składał wniosku o rozłożenie płatności na raty.

W postępowaniu sądowym oskarżony również przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów i wyjaśnił, że działalność spółki w latach 2012 i 2013 przyniosła znaczną stratę na skutek nieregulowania zobowiązań przez kontrahentów. To z kolei spowodowało, że spółka wpadła w kłopoty finansowe i zaprzestała spłaty należnych podatków. Oskarżony wyjaśnił, że obecnie prowadzone są postępowania sądowe przeciwko nierzetelnym kontrahentom. Obecnie także każde wolne środki finansowe co miesiąc spółka wpłaca do Urzędu Skarbowego do egzekucji. To Naczelnik Urzędu Skarbowego decyduje jakie kwoty na poczet jakich zaległości są zaliczane. Oskarżony wyjaśnił, że próbował wpłacać na poczet bieżących należności, ale wówczas wydział egzekucyjny, widząc brak wpłaty w danym miesiącu, podejmował czynności blokujące działalność firmy. To z kolei spowodowało, że oskarżony zaniechał takiej praktyki. Oskarżony wyjaśnił, że obecnie wpłaca kwoty możliwie jak największe. Nie może ich zwiększyć, bo to wiązałoby się z likwidacją stanowiska pracy lub likwidacją środka trwałego. Obecnie sam podejmuje prace fizyczne w spółce, aby zmniejszyć koszty. Nowa ustawa o f-gazach spowodowała konieczność zakupienia dodatkowych narzędzi z atestami.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.38v-39,83-84

Oskarżony jest 52- letnim kawalerem, nie posiadającym nikogo na utrzymaniu. Jest prezesem zarządu spółki z o.o. V. z siedzibą w K., osiągając z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 800 złotych miesięcznie. Oskarżony nie ma żadnego majątku. W przeszłości nie był karany sądownie.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 83, karta karna 33

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów z uwagi na to, że nie były one kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd dał także wiarę wyjaśnieniom oskarżonego z uwagi na to, że były logiczne, spójne oraz przystawały do pozostałego zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Bezsporne w sprawie jest to, że oskarżony, będąc prezesem spółki z o.o. V. z siedzibą w K., w ustawowym terminie nie wpłacił podatku dochodowego od osób prawnych za 2015r. oraz podatku VAT za okres od sierpnia 2015r. do kwietnia 2016r. (z wyjątkiem grudnia 2015r. i marca 2016r.)

Sąd wskazuje, że choć oskarżony ostatecznie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów, to z jego wyjaśnień, a także z załączonych materiałów wynikał brak uporczywości w jego zachowaniu.

Na zaistnienie znamienia uporczywego niewpłacenia podatku w terminie, będącego warunkiem odpowiedzialności za wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks, może wskazywać zarówno cykliczność zachowań podatnika, polegająca na umyślnym niestosowaniu się do wymogu terminowego płacenia podatku, jak i jednorazowe, ale długotrwałe zaniechanie przez niego uregulowania podatku płaconego jednorazowo, mające miejsce już po terminie płatności tego podatku, a więc gdy ma on uregulować go już jako zaległość podatkową, jeżeli zachowanie to wskazuje, że zamiarem podatnika w momencie upływu terminu płatności podatku było uporczywe jego niewpłacenie, a więc odsunięcie uregulowania tego podatku na dłuższy okres (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28.11.2013r. I KZP 11/13, OSNKW 2014/1/3).

Zarówno w odniesieniu do periodycznego regulowania podatku, jak i jednorazowego jego płacenia, istotne znaczenie dla przyjęcia zaistnienia wymaganej tu uporczywości w nieterminowym płaceniu podatku mają ustalenia faktyczne konkretnej sprawy. Tylko bowiem z nich można zasadnie wyciągnąć wniosek, czy w każdym z tych sposobów regulowania podatku wystąpiła, czy też nie wystąpiła uporczywość uchylania się podatnika od terminowego jego płacenia. Ani bowiem sama wielokrotność zachowań, ani długotrwałość zaniechania w zapłaceniu podatku nie świadczą jeszcze o istnieniu znamienia uporczywości.

Od strony podmiotowej wykroczenie to może zostać popełnione z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim,

W przedmiotowej sprawie Sąd ocenił, że w momencie upływu terminu płatności podatków zamiarem podatnika nie było uporczywe ich niepłacenie. Ocenę tę Sąd oparł przede wszystkim na tym, iż oskarżony w okresie od 25.02.2015r. do 25.04.2016r. wpłacił do Urzędu Skarbowego kwotę 60.681,35 złotych. Kwota ta została zaliczona na poczet zaległości podatkowych i innych sięgających jeszcze 2011 roku. Skoro zatem oskarżony co miesiąc przez okres 14 miesięcy wielokrotnie wpłacał do Urzędu Skarbowego kwoty pieniężne, to nie sposób na podstawie takiego zachowania wywieść wniosku o uporczywość w jego zachowaniu. W tym miejscu wskazać należy, że zaległość z tytułu nieuiszczonego w terminie podatku dochodowego od osób prawnych wynosiła 3.185,00 złotych, zaś z tytułu podatku VAT 26.074,00 zł, łącznie 29.259 złotych, natomiast oskarżony do Urzędu Skarbowego w K. wpłacił ponad dwa razy więcej (w okresie od 25.02.2015r. do 25.04.2016r.). Oskarżony w sposób logiczny i przekonujący wyjaśnił dlaczego tych kwot nie wpłacał na poczet bieżących zobowiązań. Otóż obawiał się działań podejmowanych przez wydział egzekucyjny, które mogłyby doprowadzić do zablokowania działalności gospodarczej. Chcąc zatem wywiązywać się z bieżących należności, jak i z zaległości spółka musiała prowadzić działalność gospodarczą i działania oskarżonego były tym właśnie zdeterminowane. Wskazać też należy, że oskarżony otrzymuje wynagrodzenie w minimalnym rozmiarze, a także podjął się prac fizycznych, aby w ten sposób zminimalizować koszty i wyprowadzić spółkę z zadłużenia. Taki sposób zachowania oskarżonego w żaden sposób nie może zostać uznany za uporczywy. W ocenie Sądu na podstawie wyżej wymienionych okoliczności nie sposób wywieść oceny, aby oskarżony działał w zamiarze bezpośrednim, a więc chciał popełnić te wykroczenia. Z kolei ta ocena doprowadziła do uniewinnienia oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach drugim i trzecim aktu oskarżenia kwalifikowanych z art.57§1 kks.

Sąd na podstawie art.627 kpk i art.630 kpk w zw. z art.113§1 kks w części uniewinniającej kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

SSR Kamila Nowicka-Homik